

สำเนาที่ ๑๑๕๖
วันที่ ๗ S.A. ๒๕๖๓
จำนวน ๑๕๗๕

ที่ สธ ๐๒๗๖.๐๔/ว ๘๙๗/๘

ถึง สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด โรงพยาบาลศูนย์และโรงพยาบาลทั่วไป ทุกแห่ง

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขขอส่งจุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ ๑
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ มาให้ เพื่อเผยแพร่ให้ข้าราชการ พนักงานราชการ พนักงานกระทรวง
สาธารณสุข และลูกจ้าง ในสังกัดนี้ได้ทราบโดยทั่วกัน และขอให้ดาวน์โหลดข้อมูลผ่านทาง QR Code
หรือเว็บไซต์ของกลุ่มบริการสร้างวินัยและระบบคุณธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
ได้ที่ <http://discipline.ops.moph.go.th/>

เรียน นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดพะเยา

- (✓) เพื่อโปรดทราบ
() เพื่อโปรดพิเคราะห์
ตรวจสอบว่า มีส่วนของ internet
ที่มีส่วนเกี่ยวกับการซ่อนอยู่ในบันทึก

(นายจิราภูรณ์ สัตย์สม)

นักทรัพยากรบคคล

8/12/83

๓๖

(นางรัชนี ขัตตะละ)

นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ

กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

ଟ୍ରେ. ଓ ହେଲ୍‌ଫଂ ଗେଟ୍

ໂທສາງ ០ ២៥៤៧ ផ្សេងៗ

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม

ฉบับที่ ๑ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและ
กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สั่นใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้าง
วินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ <http://discipline.ops.moph.go.th/>

กรณีตัวอย่างการกระทำความผิดวินัย

รถเป็นเหตุ สังเกตได้

นายพอ ใจ ข้าราชการ เป็นหัวหน้า
หน่วยงานราชการ มีอำนาจหน้าที่บังคับบัญชา
ข้าราชการในสังกัด มีอำนาจอนุมัติใช้รถยนต์
ราชการ ได้สั่งการให้พนักงานขับรถของหน่วยงาน
นำรถยนต์ราชการเพื่อรับ-ส่ง ตนเอง กลับบ้านพัก
ซึ่งอยู่ห่างจากสำนักงาน ๑๗/ กิโลเมตร เป็นประจำ
ทุกเย็นวันศุกร์ และให้มารับที่บ้านพักเพื่อมาสำนักงานในเช้าวันจันทร์ ไม่ปรากฏว่ามีหลักฐาน
การขอใช้รถตามระเบียบ ของทางราชการ นอกจากนี้ยังพบว่า นายพอ ใจ ได้นำรถยนต์ราชการ
ดังกล่าว ไปงานรับปริญญาลูกสาวของตนเอง ซึ่งการใช้รถยนต์ราชการของนายพอ ใจ ล้วนแต่ใช้
น้ำมันเชื้อเพลิงที่มีไว้สำหรับงานราชการและเบิกจ่ายจากเงินของทางราชการทั้งสิ้น

พฤติกรรมของนายพอ ใจ ดังกล่าว เป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ
เพื่อให้ตนเองได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือ
ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๔๔ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษโดยออกจากราชการ

ไม่มีที่ยืน

นางสาวพอ ดี ข้าราชการ
ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการ ดังนี้ วันที่ ๑ - ๗,
๑๙ - ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ จำนวน ๗ วัน
วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๔ จำนวน ๑ วัน

วันที่...

วันที่ ๑ - ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒ จำนวน ๓๐ วัน วันที่ ๑ - ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๒ จำนวน ๓๐ วัน วันที่ ๑ - ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๖๒ จำนวน ๓๐ วัน เป็นการขาดราชการเป็นเวลาเกินสิบห้าวัน รวมจำนวน ๑๐๙ วัน ซึ่งผู้บังคับบัญชาได้ทำการประเมินสาเหตุการไม่มาปฏิบัติราชการร่วมกับนักจิตวิทยา จำนวน ๓ คน นางสาวพอดีอ้างเหตุที่ไม่มาปฏิบัติราชการว่าตัวเองไม่มีเงินค่ารถ ต่อมากู้บังคับบัญชาได้บรรเทาความเดือดร้อนให้มาพักที่บ้านพักของทางราชการ แต่นางสาวพอดี ก็อ้างเหตุผลอีกว่าตัวเองไม่มีที่ยืนในหน่วยงาน เพราะทุกคนมองตนเองในแง่ลบ หลังจากนั้นนางสาวพอดี ก็ไม่มาปฏิบัติงานอีกเลย ซึ่งนักจิตวิทยาได้แจ้งสาเหตุที่นางสาวพอดีไม่มาปฏิบัติราชการว่า นางสาวพอดี เป็นคนไทยสิ่งแวดล้อม ไทยคนรอบข้างว่ามองตัวเองเป็นคนไม่ดี มีปัญหาครอบครัวจนถึงปัญหารถยนต์ เรื่องเงิน จนกระทั้งมีพฤติกรรมไม่ยอมรับการติดต่อจากผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงานด้วยการไม่รับโทรศัพท์ และจะหลบหนีเมื่อไปหาที่บ้าน

พฤติกรรมของนางสาวพอดี ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดนิยมอย่างร้ายแรง ฐานะทึ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลบันสมควร ตามมาตรา๔๗(๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษโดยออกจากราชการ

ตรวจไม่ครบ

นางสมหญิง นางสมพร นางสมหวัง ข้าราชการ คณะกรรมการ

เก็บรักษาเงิน ร่วมกับนางสมควร เจ้าหน้าที่การเงิน มีหน้าที่ตรวจสอบการรับเงินประจำวันจากนางสาวสุชใจ เจ้าหน้าที่เก็บเงินและออกใบเสร็จรับเงิน ควรรักษาพยาบาล ซึ่งได้ตรวจนับเงินสด

ตรงกับ...

ตรงกับสำเนาใบเสร็จรับเงินตามที่นางสาวสุขใจ นำส่งเท่านั้น โดยไม่ได้ตรวจสอบว่า นางสาวสุขใจ ได้ส่งสำเนาใบเสร็จรับเงินไม่ครบถ้วนตามที่ได้ออกใบเสร็จรับเงินไปจริง และ นางทองหยิบ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาเมื่อน้ำที่ตรวจสอบรายงานการบันทึกบัญชีรับเงิน

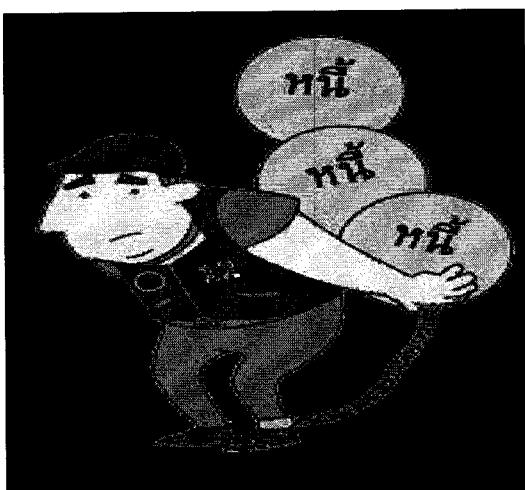
ประจำวันก่อนเสนอหัวหน้าหน่วยงาน ก็ไม่ เรียกหลักฐานสำเนาใบเสร็จรับเงิน ประกอบการตรวจสอบ เป็นการประมาท เลินเล่อในหน้าที่ราชการ เป็นเหตุให้นางสาว สุขใจ ใช้เป็นช่องทางในการทุจริตยักยอกเงิน ไปเป็นประโยชน์ส่วนตน เป็นระยะเวลา ๒ ปี ๖ เดือน จำนวน ๒๐๘ ฉบับ รวมเป็นเงิน ทั้งสิ้น ๓๐๔,๕๑๔ บาท คณะกรรมการเก็บ

รักษาเงิน ซึ่งแจ้งว่า นางสาวสุขใจ กระทำการทุจริตโดยการแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลการเก็บ เงินประจำวันในระบบคอมพิวเตอร์โดยออกใบเสร็จรับเงินตามจำนวนที่ได้เรียกเก็บตามใบ รายการสั่งขายของหน่วยงาน และคืนใบเสร็จฉบับจริงที่มีจำนวนเงินถูกต้องให้กับผู้มารับ บริการ และรวบรวมสำเนาใบเสร็จและสรุปจำนวนเงินสดในแต่ละวันส่งมอบให้ คณะกรรมการเก็บรักษาเงินติดตาม ซึ่งในสถานการณ์และพฤติกรรมนี้ เช่นนั้น เมื่อคณะกรรมการเก็บรักษาเงินจะได้ใช้ความระมัดระวังก็เป็นการยากที่ตรวจพบการทุจริต ของนางสาวสุขใจ ส่วนนางทองหยิบ ซึ่งแจ้งว่า การกระทำของนางสาวสุขใจ เป็นการทุจริต ยักยอกเงินโดยมีการวางแผนที่แนบyle ซึ่งในสถานการณ์และพฤติกรรมนี้นั้นแม้ตนจะได้ ใช้ความระมัดระวังเพียงใดก็เป็นการยากที่จะสามารถตรวจพบการทุจริตได้

พฤติกรรมของนางทองหยิบ นางสมหญิง นางสมใจ และนางสาวสมพร ดังกล่าว เป็นการกระทำการผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๙๓ (๔) ประกอบมาตรา ๙๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๑ ลงโ Gott ภาคทัณฑ์ของทองหยิบ งดโ Gott นางสมหญิง นางสมพร และนางสาวสมหวัง โดยว่ากล่าวตักเตือน

ลักษณะของ

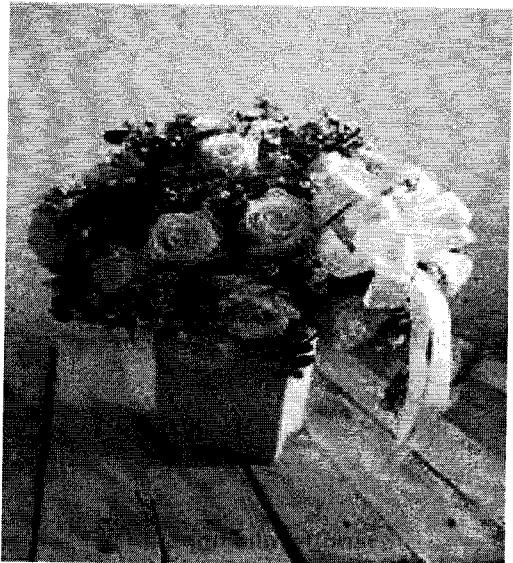
นายทองสด ข้าราชการ มีหน้าที่ในการเจ้าเลือดให้แก่ผู้รับบริการ ได้ขาดราชการเป็นเวลาเกินสิบหัววัน ซึ่งหัวหน้างานและเพื่อนร่วมงานได้ติดต่อ นายทองสด ทางโทรศัพท์ เพื่อให้กลับมาปฏิบัติงาน แต่นายทองสด ไม่ได้กลับมา วันต่อมานายทองสด กลับมาและได้เขียนลาิกิจย่อนหลังในวันที่ขาดราชการดังกล่าว เสนอหัวหน้างาน และผู้บังคับบัญชา โดยให้เหตุผลว่า ขายของที่ต่างจังหวัดเพื่อนำเงินสด มาชำระหนี้จำนวนมากทั้งหนี้ส่วนตัวและหนี้ของบิดามารดา แต่หัวหน้างานและผู้บังคับบัญชา ไม่อนุญาต ทั้งนี้ นายทองสด ได้ลาออกจากราชการแล้ว

พฤติกรรมของนายทองสด ดังกล่าว เป็น การกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินสิบหัววัน โดยไม่มีเหตุอันสมควร ตามมาตรา ๙๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษปลดออกจากราชการ

เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย/ระเบียบ

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๕๘๗/๒๕๖๑ ผู้ฟ้องคดีเป็นเภสัชกรประจำร้านขายยา ประเกตต้องมีเภสัชกรชั้นหนึ่งอยู่ประจำในร้านขายยาแผนปัจจุบัน ประเกต ข.ย.๑ มีผู้ร้องเรียนต่อสภากาแฟสัชกรรมว่าเภสัชกรดังกล่าวไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่อยู่ประจำ ณ สถานที่ขายยาแผนปัจจุบันตลอดเวลาที่เปิดทำการ อันเป็นการผิดมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติฯ พ.ศ. ๒๕๑๐ ต่อมาสภากาแฟสัชกรรมได้มีคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมของผู้ฟ้องคดีเป็นเวลา ๑ ปี ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองเพื่อขอให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษดังกล่าว

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาว่า
เมื่อข้อเท็จจริงชัดแจ้งว่า ผู้ฟ้องคดี ไม่ได้อยู่ประจำ
ณ สถานที่ขายยาแผนบ้านดินอดเวลาที่เปิด
ทำการ ตามที่กำหนดในมาตรา ๓๙
แห่งพระราชบัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๑๐ อันเป็นการ
ประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพเภสัชกรรม
ตามข้อบังคับสภาเภสัชกรรมว่าด้วยจรรยาบรรณ
แห่งวิชาชีพเภสัชกรรม พ.ศ. ๒๕๓๘ ข้อห้ามของ
ผู้ฟ้องคดีว่า มีอาการแพ้ห้องน้ำ ไม่ใช่สาเหตุที่จะไม่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายได้ การที่สภาก
เภสัชกรรมพิจารณาแล้วมีคำวินิจฉัยให้พักใช้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมของ
ผู้ฟ้องคดีเป็นเวลา ๑ ปี จึงเป็นการใช้ดุลพินิจที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว เมื่อคำสั่งพิพาก
ตังกล่าวเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย กรณีจึงไม่เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี

ที่มา : www.admincourt.go.th เมนูวิชาการ เมนูย่อยอุทธรณ์จากคดีปกครอง

**คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๙๖/๒๕๕๙ ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็น
เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่สมัยนการเงิน และทำหน้าที่หักเงินเดือน
ข้าราชการตำรวจนี้ซึ่งกู้เงินประจำสินเชื่อสวัสดิการจากธนาคารเพื่อนำส่งชำระหนี้
ให้ธนาคาร ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีมีปัญหาส่วนตัวเรื่องเงินจึงได้นำเงินที่หักส่วนธนาคารบางส่วน
ไปใช้สอยส่วนตัว ทำให้ธนาคารได้รับชำระหนี้ไม่ครบ โดยมียอดคงรวมทั้งสิ้น ๔ เดือน
ธนาคารจึงได้ทางสามไปยังเจ้าหน้าที่ตำรวจนี้เป็นลูกหนี้ ทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจนี้ได้รับ
ความเสียหายร้องเรียนขอความเป็นธรรมต่อผู้บังคับบัญชา และผู้บังคับบัญชาไม่คำสั่งแต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งเห็นว่าผู้ฟ้องคดีกระทำการผิดจริง การกระทำของ
ผู้ฟ้องคดีถือเป็นการกระทำขันได้ซึ่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงตามมาตรา๓๙ (๕)
แห่งพระราชบัญญัติตำรวจนักช่าง พ.ศ. ๒๕๔๗ จึงมีคำสั่งลงโทษปลดผู้ฟ้องคดี
ออกจากราชการ**

ศาลปกครองสูงสุดเห็นว่า เมื่อพิจารณา พฤติกรรมของผู้ฟ้องคดีซึ่งปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับเรื่อง การเงินจึงต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและ ระมัดระวัง โดยมิให้เกิดความเดือดร้อนแก่เจ้าของทรัพย์สินหรือเงินเดือน การที่ผู้ฟ้องคดีหักเงินเดือน ข้าราชการตា率为ผู้ให้ความยินยอมแล้วไม่นำเงินจำนวน ดังกล่าวส่งให้แก่ธนาคารเพื่อชำระหนี้ จนกระทั่งธนาคาร ทางตามเอกสารกับผู้กู้ ถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องก่อให้เกิดความเดือดร้อนเสียหาย แก่ข้าราชการตា率为ผู้เป็นลูกหนี้ ทำให้ต้องเสียดออกเบี้ยจากการผิดนัดชำระหนี้เงินกู้ และ อาจทำให้ถูกฟ้องคดีในภายหลังได้ ซึ่งกรณีนี้แม้จะไม่มีการดำเนินคดีอาญา กับผู้ฟ้องคดีฐาน ข้อยกอกทรัพย์ เนื่องจากผู้เสียหายไม่ประสงค์จะดำเนินคดีอาญา ก็ตาม แต่ในทางวินัยถือว่า การกระทำการของผู้ฟ้องคดีเป็นความผิดลามร้าย หรือไม่ร้ายแรง ข้อมูลนี้อยู่กับพฤติกรรมการกระทำ ของผู้ฟ้องคดี การที่ผู้ฟ้องคดีได้รับมอบหมายให้นำเงินเดือนของข้าราชการตា率为ตน มีหน้าที่หักชำระหนี้ไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว แม้ผู้ฟ้องคดีจะอ้างความจำเป็นในเรื่องการศึกษาบุตร ซึ่งหากผู้ฟ้องคดีมีความซื่อสัตย์สุจริตอย่างที่ข้าราชการตា率为ดีพึงมี ก็จะไม่เกิดเหตุการณ์ ดังกล่าวขึ้น และผู้ฟ้องคดีสามารถที่จะบรรเทาความเดือดร้อนของตนเองได้ด้วยวิธีอื่น นอกจากการเบียดบังเงินของผู้อื่น พฤติกรรมของผู้ฟ้องคดีเป็นการกระทำที่เลื่อมเลี้ย แก่ชื่อเสียงเกียรติยศของข้าราชการ ทำให้ขาดความเชื่อถือศรัทธาจากผู้อื่นและเป็นตัวอย่าง ในทางที่ประพฤติไม่ดี จึงเข้าข่ายเป็นการกระทำการผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานเป็นผู้ประพฤติชั่ว อย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๗๙ (๕) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจนายคน พ.ศ. ๒๕๔๗ ดังนั้น คำสั่งลงโทษผู้ฟ้องคดีโดยให้ลดออกจากราชการจึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

ที่มา : www.admincourt.go.th เมนูวิชาการ เมนูย่อยคุหากรณ์จากคดีปกครอง

ผู้ร่วบรวม นายประภาศิษ คำจันทร์ ผู้อำนวยการกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
นายไวยพจน์ แสนใจธรรม นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)
นางสาวช่อฟ้า ปรีดี นิติกรชำนาญการ
จัดทำโดย กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข